

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatus De Privilegiis Ecclesiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Centesimum Tertium Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61627)

S Y M M A R I U M.

- 1 Mittitur in possessionem causa rei seruanda.
- 2 Contumax incurrit in plures penas propter inobedientiam militari potest.
Patitur missionem in possessionem ex primo decreto.
- 3 Voluntas non sufficit, ubi de necessitate requiritur factum.
- 4 Decretum primum quid sit.
- 5 Decretum secundum quid sit.
- 6 Contumacis pena est missio in possessionem.
- 7 Religiosi etiam possunt poni in possessionem rerum petitarum ob contumaciam partis aduersae.
- 8 Missus in possessionem ex decreto secundo lucratur fructus.
Praescribit.
- 9 Impediens missionem possessionis manu militari potest compeisci.
- 10 Pratica mittendi in possessionem, ut iudex dicat constituo, & deceruo talem actorem ob contumaciam sui aduersarij.
- 11 Decretum primum, & secundum, an dicatur sententia diffiniua, vel interlocutoria.
- 12 Iudex potest reuocare interlocutoriam sententiam.
- 13 Decretum idem est, quod iussus.

Centesimum Tertium Priuilegium.

ECCLÉSIA gaudet priuilegio, quòd cum esset quaestio, de Ecclesia, de lamento inter certum Priorem, & fratres, & quendam prepositum, causa fuit remissa quibusdam Iudicibus ad requisitionem dictorum Prioris, & fratrum, qui ex contumacia prepositi fuerunt, † missi in possessionem dictae Ecclesiae, causa rei seruandae, nec infra annum prepositus possessionem non recuperauerit, elapso anno partes ipse ad Papam accesserunt, qui in longa serie audiuit, & stante utriusque partis confessione, quòd licet dicti Prior, & fratres ad possessionem causa rei seruandae fuerint inducti, & Propositus infra annum non praestitit cautionem de iuri stando, & si voluntatem habuit, & ipsi eam parati fuerant recipere, adiudicauit
Papa

Papa possessionem dicte Ecclesie Priori, & fratribus, salvo iure proprietatis ipsi Preposito, cap. 1. de eo qui. mit. in poss. causa re. sera. Ratio autem istius decreti fuit hæc. † Quia contumax fuit, & contumax incurrit in plures penas, & prima propter eius inobedientiam multari potest, vt plenè habetur per Doc. in l. 1. ff. si quis iusd. non obtemp. l. 2. ff. si quis in iu. non ier. Alia pena datur contumaci, quia patitur missiõnem in possessionem ex primo decreto. Fulcinius §. 1. ff. ex quibus causis in poss. ea l. si finita §. Iulianus, & ibi Bar. & Doc. ff. de damn. infec. & per totum tit. ff. & C. de bo. auct. Iud. poss. Stante etiam confessione vtriusque partis, vt Prepositus habuerit animum præstandi cautionem infra annum, & Prior, & fratres eam recipiendi, ideo adiudicatio ita facta fuit. † Quia vbi de necessitate opus est factõ, non sufficit voluntas, si factum adimpleri potest, alias voluntas reputari potest pro factõ, cap. non satis 86. distincte. l. sicut §. si voluntate. ff. quibus modo pig. vel hyp. sol. sola voluntas sine effectu non sufficit cap. Cum aliquibus de re. iud. Hoc enim pendeat à voluntate eius, quia præstare cautionem de iuristando, erat in eius libero arbitrio. Vnde cum non fecerit fuit facta missio, ex primo decreto in possessionem. † Videamus quid sit primum decretum, est autem primum decretum prima missio in possessionem, quæ fit per iudicem in bonis contumacis eo ipso, quòd incipit esse contumax, & fit pro mensura debiti tantum, quando agitur actione personali, l. cum proponas, & ibi Bar. & Doc. & l. si finita §. Iulianus. ff. de damn. infec. Sed quando agitur actione reali mittitur quis in possessionem totius rei petite l. si quis emptionis §. sed si quis C. de præscrip. 30. ann. cap. pro vt & cap. contingit de dol. & contum. † Secundum decretum est secunda missio, quæ fit per iudicem contra eundem reum perseverantem in contumacia, vt dicunt in allegatis Doc. & hoc est maioris præiudicij, quia transfert veram possessionem l. 3. §. si iuncta gl. in uersu. nobis. ff. de acqui. possess. Item transfert dominium, si reus erat dominus, alias ususcipiendi conditionem, ut not. gl. & Bar. in l. prætoris, & in l. si finita §. Iulianis. ff. de damn. infect. glos. in l. 2. in fin. ff. Si ex noxal. causa. † Hæc est igitur pena, quæ inter alias pænas datur contumaci, hic habetur, quòd † etiam religiosi poni possunt in possessionem rerum petita-

rum ob contumaciam partis aduersæ, & non solum in temporalibus, vt in cap. 1. de sequest. poss. Sed etiam in spiritualibus, vt in capit. 2. de dolos. & contum. † Sed qui mittuntur in possessionem ex secundo decreto lucratur fructus, & præscribit, & si per potentiam aduersarii non admittitur, tunc solum non præscribit, cum hoc casu agatur de grauissimo præiudicio, & ideo cessat fictio ita sentit gl. in cap. 9 sine possessione. de re. iur. lib. 6. † Sed manu militari poterit impediens compesci, & missio assignari, vt l. qui restituere. ff. de re. vend. Si autem de facto propter contumaciam, & potentiam aduersarii non potest hoc adimpleri, habebitur pro possessore quo ad effectum possessionis, vt lucretur fructus, cap. contingit de dol. & contum. Non tamen putat Abb. hic, quo ad præscribendam proprietatem. Inn. Ponit aliam practicam mittendi in possessionem. Vera tamen practica est, vt supra dictum, practica Host. & Io. And. mihi satis placet. † Vt Iudex dicat constituo, & decerno talem actorem ob contumaciam sui aduersarii, de quo constat in iudicio mittendum in possessionem talis rei, & ex nunc constituit, & decernit, ipsum esse in possessione causa custodiæ, vel verum possessorem si est secundum decretum, & pro executione sententiæ suæ mandat, vt actualiter per nuntium eum mittat in possessione. Querita
 11 men potest. † Nunquid primum vel secundum decretum dicatur sententia diffinitiuæ, vel interlocutoria, Inn. in cap. 12 dilecto. de verb. signif. Dicit, quod est interlocutoria. † Quia Iudex potest eam reuocare quandoeunque constiterit in debitum fuisse, quod etiam apparet, quia interponendo primum, & secundum decretum, non est necesse obseruare ea, quæ obseruantur in diffinitiuæ sententia. Sciendum est, quod † decretum secundum Inn. Idem est, quod iussus gl. in l. si finita §. Iulianus. ff. de damn. intec. Ex deductis habetur, quod missus in possessionem ex primo decreto in reali per lapsum anni veram, & incommutabilem illius rei possessionem acquirit: licet passus missionem habuerit infra annum voluntatem cautionem præstadi, quam tñ non dedit ad effectum suo defectu.

S V M M A R I V M.

- 1 *Matrimonii impedimentum ob consanguinitatem, & adulterium.*
- 2 *Accusatus ante probatam accusationem iure quod habet nõ est priuatus.*

- 3 Vxor debito iure non priuatur lite pendente.
- 4 Matrimonium fuit constitutum iure diuino,
Deus quos coniunxit homo non separet.
- 5 Matrimonium est constitutum, iure diuino, iure gentium primo, de
iure gentium secundo, vt euitetur peccatum fornicationis.
- 6 Carnale commercium interdici potest lite pendente.
- 7 Carnale commercium interdicitur ante latam sententiam propter eviden-
tiam peccati.
- 8 Notorium dicitur omne quod est probatum in iudicio.
- 9 Pronuntiatum suspenditur per actum appellationis.
- 10 Presbyter depositus pendente appellatione excommunicare, & exer-
cere potest.
- Episcopus idem.
- 11 Appellatus non dicitur condemnatus.

Centesimum Quartum Priuilegium.

- 1 **E**CCLESIA gaudet priuilegio, vt si † ali-
quis accusauerit matrimonium ob aliquod
impedimentum puta consanguinitatis, uel
adulterij, dulitari potest, an alteruter coniu-
gum priuari non debet iure quod in alteru-
trum habet ante finem causæ, cap. laudabili-
lem vt lite pend. nil innouet. Ratio istius de-
creti fuit. † Quia accusatus ante probatam accusationem,
2 iure quod habet in altero priuari non debet. † Pendente
3 igitur lite vxor debito iure priuari non potest. Ratio est quia
pro possessore præsumptio est, quod licite possideat, eo maxi-
4 me. † Cum matrimonium fuit constitutum de iure diuino,
Mat. 19. Quos Deus coniunxit homo non separet, Angel. in
§. nemo in Authen. de trien. & sem. Alex. cons. 48. in lib. 4.
Nam à primordio fuit institutum in Paradiso terrestri, vt habe-
tur in cap. 1. de vot. in 6. & Genes. cap. 1. Postea vero de iure
gentium primo quo tempore gentes sine legibus, & mori-
bus uiuebant, matrimonium erat incognitum, & omnes pas-
sim, ex quacunque muliere nati legitimi dicebantur, vt dicit
text. in Auth. quibus mod. natural. eff. sui, Successit postea
ius gentium secundarium, de quo matrimonium fuit reco-
gnitum, & ordinatum ob bonos mores conseruandos, & ad